

БОЙКІВЩИНА

Видання Турківської районної ради

НАРОДНИЙ ЧАСОПИС ТУРКІВЩИНИ

№34 (1488) П'ЯТНИЦЯ, 25 серпня 2017 РОКУ

«З ЖУРБОЮ РАДІСТЬ ОБНЯЛАСЬ»

Ці слова відомого поета Олександра Олеса, на жаль, стали актуальними у 26-у річницю Незалежності України. Урочисті заходи, що відбулися напередодні, у середу, 23 серпня, на майдані Шевченка в м. Турка, з нагоди Дня Прапора та найвеличнішого свята для всіх українців – Дня Незалежності, співпали з трагічною датою. У київському госпіталі помер учасник АТО, житель с. Нижня Яблулька Василь Гунза.

Як і багато патріотів, він, у свій час, виконував відповідальну місію в обороні української незалежності. Очевидно, саме там, на Сході України, підірвав своє здоров'я й помер уже не на війні. Але Турківщина шанує патріотизм та героїзм Василя Гунзи, який з-поміж багатьох однолітків не побоявся підписати контракт, усвідомлюючи, що

доведеться брати участь у зоні бойових дій.

Вшановуючи Незалежність, ми низько схиляємо голови перед світлою пам'яттю відважного воїна, приносячи співчуття сім'ї, рідним та близьким. На

цьому наголошували виступаючи на урочистому зібранні. Зокрема заступник голови Турківської РДА Юрій Лило, міський голова м. Турка Геннадій Когут, учасник АТО Іван Круц, помічник

депутата Верховної Ради України Андрія Лопушанського Ірина Кіра. Вшановуючи світлу пам'ять земляка, усі присутні згадали Героїв, які поклали свої голови за незалежність на київському Майдані та у війні на Сході України. Саме героїчний подвиг та смерть земляків додають нам сили, терпіння та відваги в боротьбі, яка, схоже, чекає на всіх нас у майбутньому. Пам'ятаючи про них, ми мусимо зробити усе можливе, і навіть неможливе, щоб такі в Україні була справжня незалежність, а українці жили мирно, багато й щасливо у своїй вільній квітучій державі. Так складаються обставини, що волю і свободу ми завжди мусимо окроплювати кров'ю своїх найкращих синів і дочок.

У нашій боротьбі ми, без сумніву, переможемо. Для цього мусимо бути послідовними, наполегливими й безкомпромісними.

Слава Героям, що віддали своє життя за Україну! Слава українцям, які непохитно і впевнено відстоюють свою Незалежність!

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Вітаємо!

Церковний комітет, хор і парафіяни церкви Різдва Христового м. Турка щиро сердечно вітають з **днем народження**, яке буде святкувати 28 серпня, митрофорного протоієрея - **о. Миколая**.

Бажаємо Вам доброго здоров'я, життєвих сил і енергії, радості від кожного прожитого дня, любові від рідних, поваги від людей, мирного неба над головою, рідного тепла і Божого благословення і опіки на многії і благії літа.

**Здоров'я, щастя зичим не на рік –
На все життя бажаєм його щиро.
Щоб радісним і довгим був Ваш вік –
З добром, любов'ю, спокоєм та миром.
Шануєм Вас за людяність і щирість,
Тож хай Господь пошле Вам з неба милість.
Пречиста Діва хай в житті допомагає,
Ангел Господній на крилах тримає.**

Шановні країни!

Щиро вітаю Вас із цим визначним для нашої країни святом - **Днем Незалежності**, яке є результатом тисячолітньої боротьби українського народу за право мати свою державу, що прагне до економічного зростання, духовної свободи та культурного піднесення.

Від усієї душі бажаю Вам та Вашим рідним любові, добра, щастя, миру, міцного здоров'я та сил для наших спільних перемог в усіх справах і починаннях заради процвітання незалежної України та добробуту нашого народу.

Нехай серце кожного щодня наповнюється гордістю за нашу державу, а наша плідна праця буде надійною запорукою щасливого майбутнього наших дітей.

Миру нам усім!

Слава Україні!

Голова правління БО «Фонд допомоги малозабезпеченим сім'ям та сім'ям учасників АТО» Володимир Саврук.

РОБОТА

- СКЛАДАЛЬНИК МЕТАЛОПЛАСТИКОВИХ ВІКОН ТА СКЛОПАКЕТІВ
- ОПЕРАТОР ВИРОБНИЧОЇ ЛІНІЇ
- ЕЛЕКТРОМЕХАНІК
- ПОМІЧНИК ФАХІВЦЯ З ВИРОБНИЦТВА
- КОНТРОЛЕР ЯКОСТІ
- ВОДІЙ КАТ. С ТА Е (ДОСВІД ВІД 5 РОКІВ)
- ВАНТАЖНИК

- БЕЗКОШТОВНЕ ПРОЖИВАННЯ В СУЧАСНОМУ ГУРТОЖИТКУ
- БЕЗКОШТОВНЕ ПЕРЕВЕЗЕННЯ ДО МІСЦЯ РОБОТИ СЛУЖБОВИМ ТРАНСПОРТОМ
- БЕЗКОШТОВНЕ ХАРЧУВАННЯ
- МЕДИЧНЕ СТРАХУВАННЯ

з/п **15 000 - 20 000** грн

БЕЗ ДОСВІДУ РОБОТИ В 1-Й МІСЯЦЬ СТАЖУВАННЯ З/П 11 000 ГРН

(097) 055 22 11

ОДИН З НАЙБІЛЬШИХ РОБОТОДАВЦІВ ЗАКАРПАТТЯ, СВІТОВИЙ ЛІДЕР З ВИГОТОВЛЕННЯ КОМПЛЕКТУЮЧИХ ДЛЯ АВТОМОБІЛІВ, ЗБІЛЬШУЄ КІЛЬКІСТЬ МІСЦЬ ТА ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ ОПЕРАТОРІВ НА ВИРОБНИЦТВО

СВОЇМ ПРАЦІВНИКАМ МИ ПРОПОНУЄМО:

- СТАБІЛЬНУ ЗАРОБІТНУ ПЛАТУ – від **6800 грн.**
- ОФІЦІЙНЕ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ
- Поселення в м. Ужгород в кампусах європейського типу
- Смачні обіди за пільговими цінами
- Безкоштовне транспортування щодня
- Двічі на місяць безкоштовне транспортування у м. Турка
- Безкоштовне медичне страхування
- Професійний та кар'єрний ріст

ЗМІНИ СВОЄ ЖИТТЯ НА КРАЩЕ! Ужгородський район, с. Минай, вул. І.Турияніці, 7
Телефонуйте: +3(0312) 42 90 41, 095 9 428 428, 0 800 500 736.

Компанія «Jabil» - американський світовий лідер з контрактного виробництва електроніки, у зв'язку зі збільшенням виробничих потужностей, оголошує масовий набір працівників на виробничі вакансії в Ужгороді.

МИ ГАРАНТУЄМО:

- заробітну плату від 5000 до 8000 грн. (на руки);
- гнучкий позмінний графік роботи (3 дні по 12 год./ 3 дні вихідні);
- безкоштовні: харчування, щоденне транспортування, проживання для іногородніх;
- медичне страхування.

Деталі за телефонами: (0312) 649121, +380504591894.

ТОВ «Джейбіл Сьоркіт Юкрейн Лімітед». Закарпатська область, Ужгородський р-н, с. Розівка, вул. Концівська, 40, 89424.

Вшанували мецената

ПЕТРО ЯЦИК — ЛЮДИНА, ЩО ВІДМОВИЛАСЯ БУТИ БІДНОЮ

7 липня минає 96 років від дня народження нашого славного земляка, уродженця смт. Верхнє Синьовидне, Петра Яцика (1921-2001) — відомого доброчинця, канадського бізнесмена і мецената українського походження, який все рідині двадцятого століття, потрапивши в еміграцію за океан, зумів не лише здобути вищу освіту, стати підприємцем, мільйонером за рахунок чесного ведення бізнесу, а й увійшов до числа меценатів, які чи не найбільше зробили для розвитку науки та культури, історії та друкованого українського слова в північноамериканській еміграції.

З нагоди знаменних роковин та в рамках Шостих Всесвітніх бойківських фестин, на Сколівщині, у селищі Верхнє Синьовидне, відбулися урочиста академія, круглий стіл та корпоратив з спільної теми «Петро Яцик — людина, що відмовилася бути бідною, меценат, патріот рідної землі».

У заходах на прославу мудрого, працюючого і доброчинного бойка взяли участь голова Сколівської районної ради Микола Романишин, перший заступник голови Сколівської РДА Ярослав Лепісевич, заступник голови Сколівської РДА Василь Білинець, керівник відділу освіти Сколівської РДА Любомир Губиш, керівник відділу культури Сколівської РДА Оксана Бреніч, голова районного культурологічного товариства «Бойківщина» Теодор Витвицький, місцевий селищний голова Юрій Карпінець, депутат місцевої селищної ради Володимир Борш, директор Верхньосиньовидненської ЗОШ І-ІІІ ст. Володимир Кавка, вчителі, працівники бібліотек, народних домів, школярі, мешканці селища і району.

Учасники урочистої академії зібралися на подвір'ї Верхньосиньовидненської ЗОШ І-ІІІ ст., біля пам'ятного знака Петру Яцику. Тут вони урочисто привітали делегацію вчителів із сусіднього Турківського району, очолювану головним спеціалістом відділу освіти Турківської РДА Мироном Волчанським, яка приїхала у Верхнє Синьовидне, щоб спільно з мешканцями Сколівщини віддати шану великому українцю.

Відкриваючи захід, перший заступник голови Сколівської райдержадміністрації Ярослав Лепісевич відзначив, що питання про роль українських меценатів у розвитку освіти, культури, науки завжди цікавило і цікавить не лише науковців, а й широку громадськість, воно завжди є актуальним, заслуговує на визнання, несе в собі національну та патріотичну ідею.

— Тому, напередодні роковин від дня народження мецената і філантропа, який зробив значний вклад у фінансування українознавства, — Петра Яцика, для вшанування його пам'яті та доброчинної діяльності, так чисельно зібралися небайдужі дорослі та діти на його маленькій батьківщині, у рідному селищі, — наголосив керівник. — Ми гордимось своїм відомим земляком. Не збожіє Україна, не заросте її культурна та освітня нива бур'яном, не стане пустирем, бо були у нас такі фундатори, як Петро Яцик, бо є на Сколівщині, Турківщині, в Україні — і в усьому світі люди, які шанують пам'ять великих українців.

Ведучі розповіли про Петра Яцика — сільського хлопця, емігранта, доброчинця, громадського діяча, який виразно бачив національні пріоритети і безкомпромісно відстоював їх і словом, і ділом. Йшлося у їхніх виступах про те, що, як великого мецената, нашого земляка знав весь світ.

Велично звучали у виконанні народної хорової капели «Синьогора» (художній керівник Галина Шило) пісні «Ми хрещені вогнем і кров'ю», «Боже великий, єдиний».

Перед учасниками заходу виступив гість із сусіднього району, головний спеціаліст відділу освіти Турківської РДА Мiron Волчанський, який подякував за запрошення турківської делегації на урочисті заходи і круглий стіл, присвячені Петру Яцику та організовані в рамках Бойківських фестин, та відзначив, що вони з Турківщини з великим бажанням і зацікавленістю прибули у Верхнє Синьовидне, щоб детальніше ознайомитися з діяльністю визначного бойка, спільно обговорити його духовну, освітню та культурну спадщину, яка є корисною для нинішнього і майбутнього покоління українців.

— Ми знали Петра Яцика лише з одного боку, — як патріота, який виступив з про-

позицією проведення Міжнародного конкурсу з української мови, і про те, що цю ідею підтримала «Ліга українських меценатів», яка об'єднає представників багатьох країн світу. Вона надала спонсорську підтримку для проведення конкурсу та нагородження його переможців, а вагомий внесок для цієї корисної і благородної справи, як меценат, зробив сам Петро Яцик. І це вже немало, бо мова —

багатство народу, — акцентував увагу промовець. — Похвально, що співпраця між нашими районами в рамках культурного обміну розширюється і нам буде цікаво взяти участь у всіх заходах, які сьогодні відбуватимуться.

Мiron Волчанський вручив подячні грамоти від організаторів Шостих Всесвітніх бойківських фестин керівнику відділу освіти Сколівської РДА Любомиру Губишу, директору Верхньосиньовидненської ЗОШ І-ІІІ ст. Володимир Кавці, народному колективу «Синьогора» за організацію урочистостей та активну участь у вшануванні мецената Петра Яцика на його малій батьківщині — у селищі Верхнє Синьовидне.

Від мешканців селища виступив учень 7 класу Роман Матисякевич (підготувала селищна бібліотека), який сказав, що і школярі, і дорослі мешканці Верхнього Синьовидного гордяться, що їхня земля дала Україні і світу велику людину. А Міжнародний конкурс з української мови імені Петра Яцика є престижний, бо проводиться з метою утвердження державного статусу української мови, піднесення її престижу серед школярів та молоді, виховання поваги до культури й традицій українського народу.

Присутні вшанували пам'ять Петра Яцика хвилиною мовчання. Школярі місцевої школи поклали ромашки до пам'ятного знака земляку.

Після урочистої академії, в рамках оголошеної теми про Петра Яцика, у приміщенні Верхньосиньовидненської ЗОШ І-ІІІ ст., відбулося засідання круглого столу за участі керівників району, відділів освіти, культури, депутатів місцевої ради, педагогів Турківщини, Сколівщини, яке цікаво організував і провів голова районного культурологічного товариства «Бойківщина» Теодор Витвицький. Він у вступі коротко охарактеризував життя і діяльність славного синьовидчанина, який, живучи в Канаді, ніколи не забував про Україну:

— Петро Яцик прикладом свого життя продемонстрував усім нам невичерпні можливості людського духу. Опилившись на далекій чужині із сімома доларами в кишені, у 27 років розпочав нове життя — практично з чистої сторінки. Він зумів досягти майже неможливого — став дуже багатю людиною, хоча сам по собі цей факт не є в США чи Канаді чимось над-

звичайним, — констатував промовець. — Але наш земляк любив Україну по-своєму, не голосливо. Учасники круглого столу від Турківщини попросили Теодора Тимофійовича детальніше розповісти про Петра Яцика, на що він щиро погодився. Спочатку охарактеризував дитинство і юність майбутнього мецената. Наголосив на тому, що Верхнє Синьовидне було селом із особливим культурно-духовним мікрокліматом. Наприкінці минулого століття тут було збудовано найкращі в цих місцях церкву, двоповерхову школу, будинок «Просвіта». У селі не пригасало активне духовне життя, особливо після 1884 року, коли в ньому побували Іван Франко, Соломія Крушельницька, чимало інших культурних та громадських діячів. Серед людей жив добрий патріархальний дух, завдяки чому в селі довше, ніж деінде, трималися такі традиції як повага до старших, рівняння на народні критерії етики та моралі, що ставало надійним духовним фундаментом для молодших поколінь. Безумовно, що цю атмосферу П. Яцик поніс із собою, рушивши згодом за межі Верхнього Синьовидного у широкий світ.

Найбільше запитань від присутніх було щодо того, як і з чого починав життя за кордоном Петро Яцик, на що вони отримали вичерпні відповіді від голови культурологічного товариства.

— Спочатку молодий Яцик емігрував до Німеччини... Здобув вищу освіту. Паралельно вивчав іноземні мови. Потім переїхав у Канаду... Його майбутнє нарешті чітко визначилося: він житиме в країні, де легко порозумітися, якщо чесно і щиро кажеш про свої наміри і маєш розумні аргументи, — розповідав. — Це стало головною настановою його заокеанського життя, як і тверде переконання, що його здібності прямо залежать від наших бажань і наполегливості. Адже це світ, у якому репутація людини — її капітал...

На просьбу учасників круглого столу — Мiron Волчанського, Лідії Їжик, Надії Височанської, Марії Бабуник, Ольги Височанської, Оксани Федько, Марії Надич — виступаючийповідав про те, як починалася трудова діяльність українського емігранта в Канаді.

— Одразу наш герой працював на різних роботах: торгував книгами, меблями, згодом перейшов у житлове будівництво. На початку 50-х років минулого століття у Канаді розпочався період бурхливого зведення житла — молода країна вступала в еру індустріалізації. Будівництво стало однією з найнеобхідніших галузей господарювання. Однак треба було зорієнтуватися, зазирнути в завтрашній день і збагнути перспективи. Інші, на його місці, залишалися б в руслі старого бізнесу, але Яцик відчув у собі поклики до значно масштабнішого розмаху діяльності. Сьогодні про створені ним будівельні фірми знають не лише в Торонто, а й в усій провінції Онтаріо.

Коли Яцик став їздити в Україну, його, серед іншого, запитували про рецепт успіху. «Нічого йти в бізнесмени, якщо маєте в душі тільки мрію про багатство. Потрібні ще совість, знання і порядність. Хочеш бути бізнесменом, то ставай добрим бізнесменом!» — слова мільйонера-трудівника.

На запитання вчителів з Турківщини — Оксани Сідак, Івонни Анастасин, Світлани Пелюшкевич, Марії Сашин, Надії Їжик, Марії Височанської: «Коли Яцик став меценатом?» — теж була цікава відповідь від виступаючого:

— Наприкінці 50-х років минулого століття Петро Яцик почав переказувати чи-

Закінчення на 3 стор.

Вітаємо!

Дорогу і люблячу, ніжну і турботливу дочку, сестру, тітку Мар'яну Миколаївну Чернянську, жительку м. Турка, із 30-річчям, яке святкувала 23 серпня, щиросердечно вітають мама, тато, брат Ігор, братова Ірина, сестра Олена, племінники Денис і Соломія і бажують їй міцного здоров'я, світлої радості в житті, щасливої долі та Господнього благословення на багаті роки.

Прийми у цей день вітання найкращі. Бажаєм здоров'я, любові і щастя. Щоб лихо й тривоги Тебе обминали, Зозуля сто років життя накувала. Хай в житті Твоїм щастя квітне, Веснянково-іскристим розмаєм. Бог ласкавий хай радість дарує і здоров'я міцне посилає. Хай пісня з уст Твоїх часто лунає, Хай Бог у житті Тобі все помагає. Хай лік рокам ведуть зозулі Ще довго-довго на землі. Щоб під вікном Тобі співаали солов'ї, Щоб мир і злагода були в сім'ї. З днем народження!

Церковний комітет і парафіяни церкви Івана Хрестителя с. Закіпці сердечно вітають з днем народження **настоятеля храму — о. Романа** і бажують шановному іменнику міцного-міцного здоров'я, успіхів на ниві служіння Господу і людям, рідного благополуччя, мирного неба над головою, Божої ласки і благословення на довгі і щасливі роки життя.

У день Вашого Ангела-хоронителя Бажаєм Вам, в Бога благаєм Здоров'я, ласки і сил з вершин. І щиро просим довгих літ Для Вас на цій Христовій ниві. За працю і духовний труд, У Бога будьте Ви щасливі!

Сердечно вітаємо із **ювілеєм**, який святкував 24 серпня, дорогого чоловіка, тата, дідуся, жителя с. Лосинець — Мар'яна Григоровича **Сенюшовича**. Ми хочемо сказати Вам багато добрих, ласкавих слів. Дякуємо Вам, рідний, за все хороше в житті, за розуміння, ласку, турботу і любов. Бажаємо Вам здоров'я у долі та щастя.

Спасибі, рідненький, за вічну турботу, За щире бажання добра нам усім. Хай серце ще довго у грудях палає, А руки, мов крила, нас пригортають. Щоб здоров'я було, щоб жили — не тужили. Ви найбільшого щастя в житті заслужили. Ми дякуєм Богу, що Ви у нас є, Хай силу й здоров'я Господь Вам дає. З повагою — дружина, діти і онуки.

В УКРОП ВИМАГАЮТЬ «БЕЗВІЗУ» ДЛЯ АВТІВОК. НА ІНОЗЕМНІЙ РЕЄСТРАЦІЇ

УКРОП ЗА АВТОМОБІЛЬНИЙ БЕЗВІЗ

НАЙПОПУЛЯРНІШЕ АВТО ЄВРОПИ VOLKSWAGEN GOLF 2007 РОКУ МОЖНА ПРИДБАТИ

У ЛЬВІВІ	В УКРАЇНІ	В РИДІНІ
€ 3000	€ 7500	€ 4500

ЗА ЦІ ГРОШІ МОЖНА БУЛО Б

КУПИТИ	ВІДРЕМОНТУВАТИ	ВІДПОЧИТИ	ОПЛАТИТИ
ЩЕ ОДИН РОК СВОЄГО АВТО	ОДИН СТОМАТОЛОГІЧНИЙ ВІЗИТ	9 РАЗІВ У ГРОШІ	4 РОКИ ДОПОМОГИ

АЛЕ В УКРАЇНІ ЗАБОРОНЕНО ВВОЗИТИ МАШИНИ, СТАРШІ 2010 РОКУ ВИПУСКУ

УКРОП НАПОЛЯГАЄ НА СКАСУВАННІ ОБМЕЖЕНЬ!

Вшанували мецената

ПЕТРО ЯЦИК – ЛЮДИНА, ЩО ВІДМОВИЛАСЯ БУТИ БІДНОЮ

**Закінчення.
Початок на 2 стор.**

малі кошти на реалізацію різноманітних наукових та культурних проєктів української діаспори. За його словами, спочатку він, у Канаді, запланував належно розгорнути свою справу, а вже згодом вважав, можна подумати над тим, щоб дати щось іншим. Але він швидко переглянув таку самонастанову. І от перший помітний благодійницький жест — тисяча доларів (на той час поважна для нього сума) поступило від нього на видання українського букваря для «Рідної школи», автором якого була Марія Дейко. Після того вже регулярно давав гроші на видання книг і на різні фонди. Він часто нагадував своїм землякам: «Шлях до багатства пролягає через успішний бізнес, знання свого діла і наполегливу працю, а багатство потрібне для того, щоб можна було здійснювати стратегічні для буття нації завдання, — зазначав. — На той час усе з українства, по крихті, вибирувалось із різних видань та з чужих енциклопедій, де Україна трактувалась як одвічна колонія Росії... Тоді й визріла ідея у відновлення українськими вченими в Західній Європі Наукового товариства ім. Шевченка укласти й видати «Енциклопедію українознавства». Цю роботу взяв на себе професор Володимир Кубійович. Зачувши звернення товариства до української громади всього світу, Яцик одразу оцінив важливість далекосяжного задуму і вже сам агітував за енциклопедію та раз-у-раз вносив все нові й нові суми на її видання. З його остаточною сумою не може зрівнятися жоден український меценат у світі.

Йшлося у виступі активіста громадської роботи про те, як колишній сільський юнак Петро Яцик виріс у Канаді до рівня видатного громадського діяча, який виразно бачив національні пріоритети й безкомпромісно відстоював їх і словом, і ділом:

— Найвідомішим проєктом, профінансованим Петром Яциком, стало видання англійською мовою «Історії України-Руси» М. Грушевського. Значення такої події, як появу головної праці М. Грушевського для англосовоного наукового світу, оцінити складно. Він вірив, що зарубіжні вчені, пишучи дослідження з історії Європи, неодмінно опираються на твори М. Грушевського й узгоджуватимуть свої концепції з ним. Це стало кроком до визнання історичної повноцінності нашого народу, якому часто на кону загальноєвропейських подій відводилася роль скромного й непомітного статиста, хоч насправді все було зовсім інакше — події в Україні незрідка впливали на всю геополітичну ситуацію в Європі... Петро Яцик також зосередився на підтримці просвіти і науки. Він бачив, що на чужині для земляків інколи не вистачало навіть елементарного — словників, довідників про Україну, її історію, науку, культуру. Це видання історії Грушевського стало важливим науковим джерелом для всіх, хто вивчає історію Східної Європи, Балкан та Середнього Сходу, зокрема Османської імперії, воно надійно увійшло у всесвітній науковий контекст, стало серйозною лектурою студентства різних університетів планети. Промовець навів цитату вислову Петра Яценка: «Це видання з історії України стане для світу вікном в Україну. І ми засвідчимо людству, що українці — великий європейський народ з глибинною історією».

— В історії української культури багато трагічно-похмурих сторінок, — відзначалося у виступі Теодора Тимофійовича. — Упродовж століть, з незначними перервами, заборонялася наша мова; не з'являлися друком книги, журнали, газети. Отож, цінними для нас є ті поодинокі періодичні видання, що побачили світ у Галичині, яка входила до складу Австро-Угорської імперії... Треба було упорядкувати їх. З'ясувалося, що копії газет і журналів 1848-1918 рр. зберігаються в архівах Австрії. Там є чимало важливих для розуміння історичної долі великого євро-

пейського народу матеріалів. Чи треба казати, яку велику руйнівну силу має час, коли йдеться про слово, зафіксоване на тоненькому газетному папері. Тому посталала потреба зафіксувати українську періодику з австрійських архівів, що, звичайно ж, потребувало серйозних коштів, які й виділив Петро Яцик. Одну копію мікрофільмів залишено для віденських архівів, другу — передано для Дослідної бібліотеки ім. Джона П. Робертса при Торонтському університеті. «Збірка ім. Петра Яценка при Торонтському університеті» — так офіційно називається колекція мікрофільмів, що стала найбагатшою колекцією української періодики до 1918 року в усьому світі. До речі, коли у Львівській бібліотеці ім. Василя Стефаника довідалися про існування «Збірки ім. Петра Яценка», то попросили зробити копії з усіх 175 галицьких і буковинських видань, що вже стали у великій нагоді для студій тамтешніх науковців. Мікрофільми цієї періодики коштували меценатові 48 тисяч доларів.

Мова йшла на засіданні і про видання англосовоного Атласу історії України та про те, як автори й видавці, не вагаючись, звернулись за допомогою до Петра Яценка — найбільшого в українському світі мецената. Він заплатив за видання Атласу 55 тисяч доларів. Отже, завдяки уродженцю Верхнього Синьовидного, на полицях бібліотек світу сьогодні можна побачити не тільки Атлас Східної Європи чи Росії, а й Атлас історії України. Вже сама наявність цієї праці, поруч з атласами та енциклопедіями інших країн, має неабияке виховне значення, зокрема для української молоді Північної Америки та інших англосовоних країн. Це також українська наукова пропаганда, документально обгрунтована й історично доведена, яка сповіщає західний світ про те, що Східна Європа — це не лише Росія, а й Україна, Білорусь та інші країни й народи, а також про те, що Київ був столицею України-Русі, а не Московії-Росії.

Петро Яцик заснував Міжнародний благодійний фонд «Ліга українських меценатів» і був його почесним президентом. Промовець перелічив наукові інституції, створені на кошти доброчинця. Тільки в Торонтському університеті — два Центри його імені, а ще:

— Петро Яцик був одним із спонсорів Інституту українських студій Гарвардського університету (США), Центру досліджень історії України ім. П. Яценка при Альбертському університеті в Канаді, Освітньої фундації ім. Петра Яценка, фонд якої налічує 4 млн доларів, Українського лекторію в Школі славистики та Східно-європейських студій при Лондонському університеті, Документаційного центру в бібліотеці ім. Джона П. Робертса при Торонтському університеті... Він пожертвував мільйон доларів на історичні дослідження, що разом із коштами Альбертського університету становить тримільйонний Фонд Яценка при Канадському інституті українських студій (КИУС) в Едмонтоні. Завдяки внесеним П. Яциком 750 тис. доларів, відкрито спеціальний Український відділ в Інституті ім. Гаррімана при Колумбійському університеті. Коштом мецената видано чимало наукових монографій з історії України, економіки, політології, медицини, етнографії. Сума його жертв на українські інституції в західному світі перевищує 16 млн. доларів.

Діяльність П. Яценка зробила його знайомим і популярним серед українців у західному світі. Його обрали почесним доктором права Гарвардського університету, він входив до Наглядової ради Колумбійського університету, був науковим консультантом Альбертського і Торонтського університетів.

За ініціативи та фундації Петра Яценка, щорічно, серед українців світу, відбувається Міжнародний конкурс знавців української мови. І після смерті мецената конкурс живе, триває і нині носить його ім'я.

— За багатолітню меценатську діяльність Петро Яцик в 1996 році удос-

тосний «Почесної відзнаки Президента України», а до свого вісімдесятиліття отримав орден князя Ярослава Мудрого. Завдяки високому рівню національної самосвідомості, славний бойко став не просто доброторцем, його діяльність — невідомий національний скарб, — такими словами закінчив свій виступ Теодор Тимофійович.

Голова Сколівської районної ради Микола Романишин акцентував увагу на тому, що Петро Яцик, мешкаючи в чужій країні, зумів добре прислужитися рідному українському народові:

— Він вніс свою лепту в розвиток рідної йому культури, освіти, науки. Для нього доброчинство — це вияв любові до України. Одна справа володіти тим, чим ти можеш поділитися з людьми, інша — мати бажання допомагати світові, і зокрема — рідній країні. Він подав людству добрий приклад доброчинства. Отож, варто, аби благодійна діяльність старшого покоління стала за приклад для молодих, і таким чином безкорисливе служіння рідному краю не припиняється.

Очільник району запропонував депутатам Верхньосиньовидненської селищної ради розглянути питання щодо присвоєння Петру Яцику помертвого звання «Почесний громадянин району».

Головний освітянин району Любомир Губиш назвав Яценка унікальним українцем, який належить до того типу людей, які викликають довіру:

— Він вважав допомогу Україні справою свого життя. Виразно бачив національні пріоритети і відстоював їх. Його праця — це значно більше, ніж побудувати будинок дитсадку, школи... Вона — для мільйонів сьогоденішніх і майбутніх українців світу. Головне — не забувати про це.

Депутат місцевої ради Володимир Борщ зробив короткий екскурс в історію селища Верхнє Синьовидне. Зауважив, що воно перше згадується у 1240 році у Галицько-Волинському літописі, де йдеться про те, що того року Данило Галицький, повертаючись від угорського короля, заночував в Синьовидському монастирі... Промовець також наголосив, що «Колумб колись плавав в океані, а синьовидчани торгували у світі каштанами», емігрували на заробітки, та й на постійне проживання за кордон. То ж до всього сказаного додав, що «синьовидського цвітю по цілому світу». Серед справжніх українців — Петро Яцик.

— Те, що маємо в селищі пам'ятний знак на проslаву мудрого й доброчинного земляка, дуже добре. Але принагідно заявляю, що Яцик ніколи не навчався в корпусі школи, на подвір'ї якої розміщений знак. Тут знаходилася колись польська гміна. Зважаючи на це, пам'ятний знак варто перенести до зеленого приміщення школи, де пройшли шкільні роки видатного земляка. Це на виду у всіх — біля траси. Тут і туристам буде зручно прийти, щоб вклонитися доброчинцю.

А ще депутат наголосив, що Верхнє Синьовидне — колиська талантів. Чимало самобутніх поетів емігрувало за кордон, і до родичів у конвертах приходили листи з чужими печатками та рідними іменами. Свої авторські вірші в його родину присилав із-за океану рідний мамин брат, нині, на жаль, уже покійний, Микола Сливка. Уважно слухали присутні його вірш «Ностальгійна думка». Тут про те, з яким боєм покидали емігранти рідну землю, як люблять свій край та як вірять у його кращу долю:

**В грізний час, як ревіли гармати,
Як рідний край руйнували кати,
Ми мусіли з Батьківщини емігрувати,
В темний світ мавіювати їти...**

Заступник голови Сколівської РДА Василь Білінець подякував Тодору Тимофійовичу й усім учасникам заходу за цікаву актуальну бесіду про мецената і громадського діяча Петра Яценка та його діяльність на благо українського народу, й наголосив:

— Так історично склалося, що Україна

довгий час не мала своєї держави, яка стала б на захист українства. Тому українські емігранти ставали філантропами та шанувальниками всього рідного, українського. Вони ж і зробили вагомий внесок у розбудову та збереження української нації. Це потрібно пам'ятати та примножувати їхні здобутки.

Керівник відділу культури Сколівської РДА Оксана Бреніч відзначила, що такі міжрайонні зустрічі з урочистостями, зацікавленнями круглих столів сприяють тісній співпраці, поглиблюють знання бойків та додала, що Петро Яцик був і залишається великою людиною, він дбав про українську культуру, як самобутнє духовне утвердження, працював для України. Отож треба детально вникати в історію його діяльності, вивчення якої, безперечно, принесе користь кожному зокрема та Україні в цілому.

Задоволено відгукнулися про роботу засідання круглого столу педагоги з Турківщини — Мирон Волчанський, Надія Височанська, Лідія Іжик та інші. Вони відзначали важливість добросусідських відносин між двома бойківськими районами та наголошували, що зустріч відбувається у знаковий час проведення бойківських фестин, то ж запрошували присутніх взяти в них участь у Турці.

Опісля, в приміщенні селищного кафе, відбувся корпоратив, на якому учасники урочистостей продовжили бесіду про Яценка — мільйонера, мецената, громадського діяча. Кожен знайшов, що сказати про цю світлу й порядну людину. Особливо запам'ятався виступ вчительки української мови та літератури Верхньовисоцького навчально-виробничого комплексу Надії Височанської, яка назвала діяльність щирого українця Петра Яценка неоціненним скарбом нації, великою наукою для всіх нас, як треба жити і дбати для рідного народу. Приємно зворушило те, що вчителька-філолог, для характеристики українця доброчинця, використала цитати віршів українських поетів. Вона зауважила, що це, неначе про нього і від нього так гарно писав поет Володимир Підпайний:

**І коли я помру, хай поплачуть,
Бо так уже ведеється.
Вип'ють чарку печалі
І знову до праці підуть...
Може я і не помер,
А втомилася зболене серце,
Щоби землю нарешті збагнути...**

Педагог читала — і в залі панував дух славного мецената. Він був би втішний, що є у нас такі гарні, талановиті, віддані педагогічній праці вчителі української мови... Варто відзначити, що любов до предмета і українського слова у Надії Миколаївни від батьків та її улюбленої вчительки Галини Костянтинівни Бабуніч, яка ще в шкільні роки засвітила для неї факел поваги до поезії рідного народу і стала прикладом для наслідування. Не дивно, що донька Надії Миколаївни — Оля, обравши професію лікаря, кохається в поезії. Мамині старання не були марними. Навіть збіорчка віршів, нині уже лікарки і молодої бойківської поетеси — «Для душі проти іміджу», вийшла в світ і була схвально сприйнята шанувальниками художнього слова та відзначена в конкурсі імені Мирона Утриска.

Свої враження та вдячність від зустрічі висловила директор Боринського НВК Лідія Іжик. Вона щиро подякувала за запрошення взяти участь в заходах, присвячених бойку-доброчинцю, наголосила, що вони — педагоги Турківщини — відкрили для себе нового Петра Яценка, і що духовна, культурна, освітня співпраця між сусідніми — Турківським та Сколівським районами — є плідною і потребує продовження.

Директор місцевої школи Володимир Кавка щиро подякував усім присутнім за те, що прибули вшанувати славного бойка, ідеологія, свідомість і діяльність якого були спрямовані на розбудову Української держави та запросив усіх до подальшої співпраці.

Урочистості були добре підготовлені районними відділами освіти та культури, Верхньосиньовидненською ЗОШ І-ІІІ ст., РНД «Бескид», районним культурологічним товариством «Бойківщина», місцевою селищною радою, тому відбувалися цікаво та з користю для всіх, хто в них брав участь.

**Світлана ФЕДЕВИЧ.
Фото автора.**

БАТЬКО І СИН

**А без тата що робити? Суму повна хата!
Боже милий, подаруй усім діткам тата.
А моєму подаруй здоров'я багато,
Щоб зі мною завжди був мій рідненький тато!**

Про жителя Яворова Юрія Марчишака я хотіла написати ще раніше – до Дня батька. Бо ця людина насправді варта тільки похвальних слів – добрий, порядний християнин, роботящий чоловік, дбайливий господар, турботливий і люблячий батько. Верхненський сільський голова Оксана Чолавин ставить його у приклад усім своїм односельцям.

Але через брак часу, адже в селі роботи – зранку до вечора, Юрій Ярославович так і не зміг, на наше запрошення, навідатися в редакцію. І лише днями завітав до нас разом із сином.

Бачу батька і сина: обоє – з усмішкою на устах, привітні, скромні, акуратно одягнені. Привіталися, розговорилися. Юрію Ярославовичу – 44 роки, а синові Васильку – скоро виповниться десять, він уже піде у п'ятий клас місцевої школи. Так склалися сімейні обставини, що Василь із батьком живуть самі, без мамі. Як мовиться у народі, життя не раз б'є людину в спину, вдарило воно й по Юрію. Але він не зігнувся, не упав від цього удару, а вистояв і пішов уперед. Матір Василька позбавили ма-

теринських прав, а Юрій відсудив собі право, як батько, забрати сина від горе-матері і ростити його. У Василька навіть було інше прізвище. Юрій не чекав з моря погоди, знав, що буде нелегко, що йому доведеться

замінити сину матір, що буде на їхньому шляху багато перешкод і важких підйомів, але по-іншому вирішити не міг, бо думки його були тільки про дитину, про її майбутню долю.

Кажуть, що батьки-одинаки відчують труднощі у приготуванні їжі, у багатьох інших побутових справах, але, за словами Юрія Ярославовича, це для ньо-

го не перешкода. У його оселі завжди чисто, прибрано, зварено, випрано. Порядок і на горі.

– Маємо на г'аздівстві корову і телятко, – розповідає п. Юрій. – Курей тримати не виходить – хата наша у видопинку, внизу від гамірної дороги – тут тихо, тож мало не щодень навідується на обійстя із лісу ловці домашньої

птиці – лисиці. Корова пасеться на припоні і за цей час можна попоратися по господарству, зробити якусь іншу роботу. Бо її – хоч відбавляй. Нижче від нас живуть баба з дідом – їм потрібно допомогти, у верхньому

кінці села – 80-річний дід – батька брат (стрик). Діти його роз'їхалися хто куди – по світах, а він залишився сам; слабкий, немичний, тож також потребує щоденної допомоги.

Але то все марнота, аби син був здоровий, зізнається мій співрозмовник. Адже чотири роки тому у Василька лікарі діагностували діабет.

– Дитина була дуже худя, ослаблена, обличчя – зблідле. Ми не знали, що з Васильком. Звернулися до лікарів, і медики виявили у нього цукор – аж 45 ммоль/л! Син мало не впав у діабетичну кому. Усю господарку лишив тоді на брата, інших людей та й поїхав рятувати дитину. Не було часу думати про щось інше. Дякувати Богові й турботі лікарів, в обласній Чорнобильській лікарні Василька вивели з важкого стану. До речі, у цій лікарні якісне медичне обладнання і мудрі лікарі, син з великою охотою їздить туди на консультації, – пригадує сьогодні батько. – Ліки від діабету, як відомо, дуже дорогі. Ті, які вживає Василь, коштують більше 300 грн. за упаковку. Колись дітям-інвалідам давали соціальний пакет. Зараз усе купляємо. Маємо вдома глюкометр, який нам тоді видали, постійно вимірюємо кількість цукру в крові і щодня колю Василь інсуліном. Заодно стежу за станом його очей, ніг, щоби, не дай Бог, не було якихось рецидивів. Зараз, слава Богу, проблем зі здоров'ям у сина не має. Дуже активний, непосидючий, усе його цікавить, усе хоче знати.

Мені Василь розповів, що дуже любить футбол, грає у нього з хлопцями-односельцями біля школи. Що тато купив йому велосипед, і він має тепер на чому кататися. А ще дуже мріє про ролики. Наразі з цим доведеться почекати, поки не з'явиться лишня копійка. Адже живуть Марчишаки від плати за догляд за дитиною-інвалідом, тобто на соціальну допомогу. На якийсь інший заробіток у батька наразі немає часу.

– Щодо шкільної науки, то тато вчить мене усе робити самому, – зізнається Василь. – Що може, пояснить, а далі каже: «Будь уважним в школі і слухай вчителя, і вмій самостійно дати собі раду». Вдома роботи повно – як почалися городи, далі сінокоси, тепер урожай збирати, тому татові ніколи. А від людей відставати не хочемо.

Слухаючи цих двох мужчин – дорослого і малого, подумала, що відносно рядків із пісні про те, що тато може все, що загодно, тільки мати не може стати, можна ще посперечатися. Бо ось приклад – не видуманий, що й батько повністю може замінити дитині матір. І, до речі, таких батьків, як Юрій Марчишак з Яворова, є чимало.

Звичайно, бути в одній особі суворим батьком і ніжною матір'ю – нелегко. Але, без сумніву, за це п. Юрій отримує велику порцію любові від сина, призначену і мамі і татові. Я бачила, з якою любов'ю і ніжністю дивилися його оченята на тата.

Ольга ТАРАСЕНКО.

РЕКУЛЬТИВУЮТЬ СМІТТЄЗВАЛИЩЕ НА ВІЛЬХОВАТІ

Минулого тижня на XXXVII, позачерговій, сесії Турківської міської ради одним із перших у порядку денному було питання сміттєзвалища, що знаходиться в урочищі Вільховата, а саме – про передачу функцій замовника робіт з його рекультивації Турківській райдержадміністрації.

– Обласною радою з фонду охорони навколишнього природного середовища виділено 980 тис. грн. на рекультивацію полігону твердих побутових відходів на території Турківського району в урочищі Вільховата, за межами смт. Бориня, – пояснив міським депутатам перший заступник голови РДА Микола Яворський. Тому Турківська райдержадміністрація звертається до міської ради з пропозицією передати їй функції замовника робіт на проведення рекультивації. З цією метою буде створена спеціальна комісія, до складу якої увійдуть представники адміністрації, міської ради та громадськості, яка слідуватиме за проведенням рекультиваційних робіт. Слід сказати, що недавні громадські слухання відносно даного сміттєзвалища, які проходили у Боринській селищній раді, закінчилися тим, що громади Борині, а також Мельничного, висловилися за закриття сміттєзвалища і рішуче налаштовані не пропускати туди машини з відхо-

дами. Складається ситуація, що полігон необхідно рекультивувати, обвалувати, провести ряд інших робіт. У зв'язку з цим, і прошу сесію міської ради підтримати дане рішення.

На адресу виступаючого відразу ж прозвучало запитання від міського голови Геннадія Когута:

– Я був учасником слухань у Борині, про які Ви згадали, тоді від голови Турківської районної адміністрації Олександра Лабєцького та депутата Львівської обласної ради Ігоря Комарницького прозвучала чітка позиція відносно того, що рекультивація проводиться із подальшим закриттям сміттєзвалища. А міську раду поставлено в такі умови, що за рік часу Турка має знайти собі сміттєзвалище. Обвалувати і закрити сміттєзвалище – це не є вирішенням питання, адже відходи під землею будуть гнити і текти в річку. Я вважаю, що тверді побутові відходи мали би люди сортувати на місці, скидаючи у контейнери, і відразу мало би сортуватися й те

сміття, яке вивозять на полігон. Тож міську раду цікавить: чи буде споруджена на Вільховаті сортувальна лінія і чи це буде рекультивація з подальшим користуванням, а чи рекультивація з подальшим закриттям?

– Позиція голови райдержадміністрації і депутата обласної ради справді була одностайною – Боринського сміттєзвалища не може бути, – ще раз наголосив Микола Михайлович. – Для того, аби зайшов сюди інвестор з метою переробки твердих побутових відходів, цього сміття недостатньо. Заплановано зробити сміттєзвалище на території Старосамбірського району – там буде відведена земельна ділянка, куди будуть вивозити сміття й з Турківського району. Але, щоб вивозити сміття туди, потрібно закрити сміттєзвалище на Вільховаті, а Турка, в свою чергу, має знайти місце не для сміттєзвалища, а для будівництва сортувальної лінії, звідки його вивозитимуть на спеціальний полігон на Старосамбірщину. А рекультивацію на Вільховаті зробити мусимо – сміття звідтам ніхто не вигребе. І, до слова, рекультивація не означає лишень присипати відходи землею, і вони будуть під землею гнити. Це ціла система дре-

нажів, встановлення і відведення газів метану, відводів води та багато інших робіт. Оце все, що наразі я можу сказати. Але Турка в будь-якому випадку має знайти місце для сортування свого сміття. Наразі вищезгадане сміттєзвалище ще якийсь час працюватиме.

Зокрема депутата міської ради Ігоря Хомика зацікавило, чи виділення землі під сортувальну ділянку залишиться проблемою тільки міської ради? Чи, бува, районна влада не відгородиться від міста після рекультивації і Турка не попливе у смітті?

На що міський голова Геннадій Когут відповів:

– Наші проблеми так чи інакше доведеться вирішувати самим. Знайти земельну ділянку, де можна би було накопичувати відходи, сьогодні нелегко. Сортувати сміття однозначно треба. Тому уже зараз, не відкладаючи на потім, пишемо програми, шукаючи співфінансування чи фінансування для вирішення усіх цих питань. До речі, уже маємо кілька відповідей відносно встановлення сортувальних ліній.

Тож сесія, розглянувши звернення Турківської РДА, вирішила передати функції замовника робіт (в т. ч. виготовлення проектно-кошторисної документації) по рекультивації сміттєзвалища в урочищі Вільховата Турківській районній державній адміністрації.

Ольга ТАРАСЕНКО.

Вітаємо!

Дорогу сестру, хресну маму, жительку с. В. Висоцьке Євгенію Іванівну **Чорну з ювілейним днем народження**, яке вона святкуватиме 27 серпня, щиро-сердечно вітають сестри

Ольга, Надія, Людмила з сім'ями, брати Іван та Мар'ян з сім'ями, похресники Микола, Тетяна, Василина і бажають люблячий ювілярці міцного здоров'я – з роси і води, невсипущої життєвої енергії, сімейних гараздів, благополуччя, мирного неба над головою, рясних Божих благословень.

Дозвольте Вас сердечно привітати

І побажати від душі.

Багато щастя і добра багато,

Хай буде світлим кожен день в житті!

Хай Мати Божа від біди оберігає,

В душі панують мир і доброта,

Ісус Христос здоров'я посилає

На щедрі щастям многії літа!

СУСПІЛЬНО-ГЕОГРАФІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ МІСЬКИХ ПОСЕЛЕНЬ БОЙКІВЩИНИ

Окрім природних і людських ресурсів та особливостей макроекономічної ситуації, важливою передумовою ефективного соціально-економічного розвитку кожної території є оптимальні співвідношення в системі розселення. Це насамперед стосується необхідності оптимального розміщення міських поселень, які є опорним каркасом мережі розселення, та здатності міських населених пунктів обслуговувати прилеглу сільську місцевість. Тобто кожне міське поселення доцільно розглядати як центральне місце для інших населених пунктів, а відповідно і перспективний локальний полюс соціально-економічного розвитку. Але для виконання таких функцій міста повинні мати відповідний суспільно-географічний потенціал (позиційний, демографічний, соціально-економічний). За відсутності міст як місцевих центрів життєдіяльності й обслуговування населення або їхньої великої віддаленості чи недостатнього сукупного потенціалу, в сільській місцевості формуються периферійний уклад життя з характерними рисами відставання в соціальному розвитку.

У контексті таких міркувань, для загальної характеристики суспільно-географічного потенціалу міських поселень Бойківщини (а це міста і селища міського типу або, іншими словами, містечка) розглянемо насамперед їхню густоту та сукупні суспільно-географічні особливості, включаючи географічне розташування, насамперед транспортно-географічне положення, а також демографічні, соціальні та економічні особливості. Отже, в межах основного бойківського ареалу* (в кордонах України) на сьогодні є лише три малі міста, людністю до 10 тис. осіб (Старий Самбір, Турка, Сколе), і 11 селищ міського типу (містечок) (Стара Сіль, Бориня, Верхнє Синьовидне, Славське, Підбуж, Вигода, Перегінське, Міжгір'я, Воловець, Жденієво, Великий Березний). Тобто загалом, 14 міських поселень. На таку, відносно велику територію як Бойківщина, це достатньо мало, а відповідно густота міських поселень в межах основного бойківського ареалу є майже утричі меншою, ніж, скажімо, в Передкарпатті чи в центральній частині Львівської області. Ще один важливий негативний момент – відсутність в межах основного бойківського ареалу середніх міст (людністю від 50 до 100 тисяч), які могли б надавати соціальні послуги вищого рівня. За таких умов велика кількість сільських поселень віддалена від найближчого міста на відстань понад 15 км, що також вважається несприятливою передумовою соціального розвитку. Але якщо взяти до уваги поширення міських поселень в перехідній смузі, то ситуація ви-

глядає значно краще, адже тут розміщені три середні міста – Дрогобич, Стрий, Калуш, кілька напівсередніх міст (від 20 до 50 тис. осіб) (Самбір, Борислав, Трускавець, Долина, Стебник), а також низка малих міст і містечок (Хирів, Рожнятів, Богородчан, Моршин), які також є певною мірою центрами обслуговування і гірської місцевості. Особливо важливу роль могла б виконувати Дрогобицько-Бориславська агломерація, але на цей час вона ще недостатньо транспортно пов'язана з іншими центрами території Бойківщини.

Негативним чинником транспортно-географічного положення міських поселень в межах ядра території Бойківщини є відсутність тут вузлової залізничної станції. Така ситуація частково компенсується діяльністю Дрогобицького, Самбірського та Стрийського залізничних вузлів, але їхній вплив на внутрішні райони бойківської етнографічної території є обмеженим. Половина із загальної кількості містечок (Бориня, Вигода, Жденієво, Підбуж, Міжгір'я, Стара Сіль, Перегінське) не мають прямого залізничного сполучення, що знижує їхній потенціал та обмежує обслуговуючі можливості. І лише докорінне покращення інфраструктури автомобільного транспорту може частково компенсувати такі негативні моменти.

Не сприяють зміцненню суспільно-географічного потенціалу міських поселень сучасні тенденції демографічного розвитку, внаслідок чого людність більшості міст і містечок бойківського етнографічного району за останні 15 років знизилася.

Це пов'язано як з міграційним відтоком, так і з поступовим об'єктивним переходом гірських бойківських районів на звужене відтворення населення. Тобто демографічні втрати пов'язані як з відходом від традицій великої сім'ї, так і з від'ємним сальдо міграцій, спричиненим зокрема складною ситуацією на ринку праці. Особливо небезпечним є критичне зниження людності таких містечок, як Вигода (2,2 тис. осіб), Бориня (1,4 тис. осіб), Стара Сіль (1,1 тис. осіб), Жденієво (1,0 тис. осіб), що несе загрозу зниження їхнього адмініст-

ративного статусу.

Якщо бойківські міські поселення на сьогодні мають ще змогу надавати соціальні послуги нижчого рівня (освітні, медичні, культурні, фінансові, юридичні та ін.), хоча і не завжди на належному рівні, то в економічному плані ситуація вкрай несприятлива. Тобто практично всі міста і містечка Бойківщини не мають достатньої економічної бази не лише для виконання центрально-організуючих функцій, але й забезпечення зайнятості міського населення. Відповідно економічна складова є найслабшою ланкою в суспільно-географічному потенціалі міст і містечок етнографічного району. А економічне відставання міських поселень – це один з основних чинників депресивності всієї території. Чим зумовлена така ситуація? Через деякі об'єктивні причини і різні управлінські прорахунки ті поодинокі промислові підприємства,

які функціонували в умовах командно-адміністративної системи, зазнали краху, а формування нової виробничої бази, через недостатність інвестицій, несприятливі умови ведення бізнесу, а також і відсутність приватної ініціативи, відбувається дуже повільно. Тому в міських поселеннях Бойківщини на сьогодні практично нема промислових підприємств. Лише деякі позитивні зрушення стосуються розвитку рекреації і туризму, але це характерно переважно лише для кількох містечок (Східниця, Славське, Міжгір'я), хоча умови (а це значні природні й історико-культурні ресурси) для розвитку цих галузей фактично є у всіх міських центрах. Разом з цим, треба визнати, що рекреація і туризм і на перспективу не в змозі забезпечити всі економічні потреби району, покращити ситуацію на ринку праці. Необхідним є економічне піднесення і у виробничому секторі, зокрема в агробізнесі, легкій і харчовій галузях промисловості, деревообробці. А якщо в Україні буде започаткована нова хвиля індустріалізації, то реальним є і формування в гірських районах нових невеликих високотехнологічних виробництв. Безперечно, голосливими побажаннями ситуацію у цій сфері не змінити. Це можливе лише за умови поєднання ресурсів (людських і природних), капіталу, зацікавлених управлінських і бізнесових середовищ, а також і приватної ініціативи, наслідком чого має бути формування цілісних виробничих кластерів, які включали б, наприклад, вирощування, переробку і реалізацію сільськогосподарської продукції, лісовідновлення і деревообробку, рекреацію і розвиток художніх промислів.

Певні загрози щодо зниження сумарного суспільно-географічного потенціалу міських поселень Бойківщини несе й адміністративно-територіальна реформа, яка, попри окремі позитивні моменти, може спричинити зниження адміністративного значення деяких міст і містечок. Це насамперед стосується можливої реалізації проекту створення нової середньої ланки – повітів, за яким фактично жодне місто Бойківщини не проєктується як повітовий центр. А зниження адміністративного значення – це ще один чинник занепаду. І оскільки такі зміни можуть мати суттєві негативні соціальні наслідки, то уся громадськість, зацікавлена в поступальному розвитку гірських районів, мала б не допустити до практичного втілення цих задумів.

Мирослав ДНІСТРЯНСЬКИЙ, доктор географічних наук, професор.

Вітаємо!

19 серпня відсвяткувала свій **золотий ювілей** – Оксана Михайлівна **Касенич**, вчитель початкових класів Турківської ЗОШ І-ІІІ ст. №1.

Сьогодні вітаємо чуйну, щиру, розумну, дорожку нашої людини, подругу і бажаємо міцного здоров'я, невичерпної життєвої енергії, творчого натхнення, приємних несподіванок і душевного комфорту.

Нехай навколо Тебе панують любов і гармонія. Будь завжди усміхнена, сповнена надій і оптимізму. Хай у Твоїй оселі завжди панують мир, злагода і достаток.

У цей святковий світлий день,

Коли настає Твій ювілей, Ми щиро Тебе вітаємо Добра і щастя Тобі бажаємо. Бажаєм здоров'я багато-багато,

Хай щастя і мир залишаються в хаті.

Хай горе обходить завжди стороною, А Ти залишайся завжди молодію.

Хай радість приносить кожна година,

Від горя хоронить молитва Свята.

Щасливою буде життяєв стежина

На довгі, багаті і мирні літа.

З повагою і любов'ю колеганки по роботі.

Адміністрація і профспілкорова організація Турківської КЦРЛ щиро і сердечно вітають із **ювілейним днем народження** комірника Турківської КЦРЛ – Марію Миколаївну **Круц** – і бажають шановній ювілярці неба безхмарного, настрого гарного, здоров'я без ліку і довгого-довгого щасливо-го віку.

Хай Мати Пречиста Вас оберігає,

Ангел Господній на крилах тримає.

А Бог хай дарує надію й тепло –

На многії літа, на щастя й добро.

Жительку селища Бориня – Ярославу Ярославівну **Дудурич** – із ювілеєм, який відзначає 27 серпня, вітає Софія Федорівна Савчак.

Дороженька, доброго Тобі здоров'я на довгі роки життя, душевного тепла, сімейного затишку, сил, енергії, усіх земних гараздів на многії і благії, даровані Господом літа.

Бажаю, щоб доля Тобі усміхалась,

Щоб задуми завжди здійснювалися,

Щоб сонце удачі світило не впинно

І щоби щастило Тобі неодмінно!

ПРИЄДНАННЯ ДО УГОДИ МЕРІВ

На недавній позачерговій сесії Турківської міської ради депутати дали згоду на приєднання нашого міста до ініціативи Євросоюзу «Угода мерів». Угода, започаткована Євросоюзом, охоплює місцеві та регіональні органи влади, які, укладаючи її, беруть на себе добровільну відповідальність підвищувати енергоефективність та нарощувати використання відновлювальних джерел енергії на своїх територіях.

Прийнявши ці зобов'язання, підписанти Угоди мають скоротити власні шкідливі викиди в атмосферу щонайменше на 20 відсотків.

Ольга ТАРАСЕНКО.

ПЕРШИЙ РАЗ – У ПЕРШИЙ КЛАС

Наближається новий навчальний рік. Він обіцяє зміни у навчально-виховному процесі школярів. Так, буде впроваджена відносно нова форма організації навчального часу – три-мєстри, а першокласники навчатимуться за новим держстандартом початкової школи.

За словами Лілії Гриневич, Міністра освіти і науки України, 2017-2018 навчального року в Україні до перших класів піде понад 408 тисяч першачків. Львівщина – серед областей, де у перший клас піде найбільше дітей з сільської місцевості. А ось на Турківщині, за даними відділу освіти, 1 вересня вперше за шкільні парти сядуть близько 640 дітей. Для прикладу, у 2016-2017 навчальному році у перший клас було набрано 610 першокласників.

Ольга ТАРАСЕНКО.

ДРУГА СПРОБА

Турківська міська рада забрала права замовника у фірми «V.I.P. яка мала займатися проведенням реконструкції очисних споруд каналізації у Турці, але звернулася з цим, та відповідний пакет документів з обласного департаменту розвитку та експлуатації житлово-комунального господарства, що стосуються проекту реконструкції.

Зараз у міській раді складають новий кошторис на проект «Реконструкція очисних споруд каналізації в м. Турка Львівської області» і пробують вдруге взяти участь у тендері на виконання робіт по проекту. До речі, сам проект уже готовий.

– Кошти Київ обіцяє ще виділити, тож якщо усе піде добре, чекаємо на співфінансування з державного бюджету ще до кінця цього року, – каже міський голова.

Ольга ТАРАСЕНКО.

VI ВСЕСВІТНІ БОЙКІВСЬКІ ФЕСТИНИ У РОЗБУДОВІ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

Моє бачення: історичний, духовний, культурний та соціально-економічний розвиток Бойківщини – минуле, сучасність та майбутнє

Бойківський край – це Східні Бескиди Українських Карпат – заселяється бойками – вихідцями з передгір'я Бескид, котрі втікали від свавілля бояр на нападів татар у лісисті гори з другої половини XIII ст.. (Грушевський, 1905 р., Крип'якевич, 1990 р.). Територія Східних Бескид окреслюється витокami р. Сян, Вододільним головним хребтом (950- 1250 м. над р.м., г. Пікуй – 1408 м), який розділяє Львівську область від Закарпатської до витоків ріки Мізунка, що впадає за селом Вигода (Івано-Франківська область) в р. Свіча. Північно-східні схили опускаються до відмітки 300-350 м над р.м. і відмежовуються від Опілля рікою Дністер, утворюючи передгір'я Бескид. До Бойківського краю відносяться землі верхньої течії р. Сян (сьогодні територія Польщі: села Літовищі, Лип'я, Чорна, Рябе, Гошовець, Рівня, Устрики-Дольні, з яких переселено селян-бойків (1951р.) до СРСР, відповідно угоди між Радянським Союзом і Польщею).

З 1349 року Галичина вдруге попадає під загарбницьке панування польського короля Казимира Великого, в тому числі Бойківський край (Крип'якевич, 1990).

Свій побут бойки започатковують мисливством, вирубкою лісів, що дало можливість їм зайнятись землеробством. Бідність суглинистих ґрунтів, прохолодний клімат дає можливість бойкам вирощувати, після доброго угноєння землі, картоплю, жито, овес. Така перелічена черговість сільськогосподарських культур створила сівозміну, яка збереглась до сьогоднішніх днів. Крутіші схили (більше 20 градусів) використовувались під сінокоси, пасовища, що дало можливість відгодовувати худобу. Цей напрямок господарства – торгівля худобою, деревиною, експорт її за кордон – приваблює жидів на Бойківщину. Особливо це життя посилюється після першого поділу Польщі – з настанням Австро-Угорської імперії (1772 рік).

Бідність краю, неграмотність, лихварство жидів приводить багатьох бойків до втрати землі й еміграції в Америку. Лише на початку XIX століття (1805 рік.) був прийнятий австрійський закон «Політичний шкільний статут» про шкільництво – одно-пізніше докрасове навчання (Береза, 2013 р.)

Духовність бойків відзначається Боговшануванням, своєрідним прийняттям офіри – побудовою пам'ятників-хрестів, капличок на садибах своїх – у знак подяки Господу Богу за здоров'я дорогої людини в сім'ї, добробуту і т. ін. Однак, нерідко можна зустріти людину на підпитку. Особливо це явище почастішало за радянщини (1945-1990 рр.) і продовжується в наш час. Слід відмітити, що радянська влада розгорнула освітянську працю в усіх селах, забезпечила школи учителями (1-2 класи) – з середньою і

старші класи – учителями з вищою освітою. Багато молодих людей одержали вищу освіту, стали відомими людьми. Однак, цілеспрямоване виховання радянського патріота позбавило деяких «активістів» відчуття любові до своєї Соборної Незалежної України, до її розбудови, і вже, приблизно з 1995р., вони, зі сатанинською потугою, кинулись до пограбування народного добра і самозбагачення.

Реформування освіти до сучасних вимог вимагає від учителів, викладачів дати учням, студентам знання програмних дисциплін, але навчити їх самостійно працювати над ними, практично втілювати в життя (Вишневський, доповідь на Всесвітніх Бойківських фестивалях), викладати в школах етику, історію України – українську національну ідею (Іванишин, 2014р.)

Селяни під час колгоспного господарювання, з низькооплачуваною працею на землі, втрачали інтерес до неї, молоді подались на заробітки в міста і за кордон. Ті, що залишились – люди похилого віку, живуть з гору та пенсії, сильніші обробляють землю до 2-3 га, утримують дві коровини, теля, пару поросят, одного коня або мотоцикл. До розширення господарства не наважуються: невідгодно – молокозаводи ліквідовані (молоко продати – треба їхати в місто), перекупщики за худобу платять менше половини її вартості.

Відрегулюванням цін на худобу можна заохотити людей до її розведення (покинуті поля дозволяють на заготівлю кормів і випасання).

Оживити сільські господарства на Бойківщині нам бачиться через організацію на території двох-трьох сільських рад, фермерське господарство, площею 15-20 га, згрупувавши в декількох місцях (5-6 штук) по величині у 4-5 га, з крутизною

схилів до 20 градусів – вигідні для обробки ґрунту механізацією. Підібрати доброго, порядного господаря, бухгалтера, виділити їм кредит на закупівлю техніки, посівного матеріалу, тварин, корів (на початках – 5-6 штук з метою розмноження до 15-20 штук – на відгодовування і молоко). Господарство не оподатковувати упродовж трьох років.

Поля індивідуальних господарів села, розміщені в різних урочищах, сконцентрувати у трьох – п'яти урочищах, в залежності від протяжності села і кількості господарств.

Бойківщина характерна не тільки полями й пасовищами, а й лісами. Основні масиви лісу підприємствам – лігоспам і незначний відсоток – «Галсільлісу». Ліси, представлені смереково-ялицево-буковими насадженнями, у XX ст. значно трансформовані у смеречники, яличини. У 1960-1963 роках сільськогосподарські колгоспи неухитки залісені сосною, смерекою. Стиглий деревостан вирубували у воєнні і післявоєнні часи (1946-1953 роки), коли була потреба деревини у відбудові зруйнованих колгоспних приміщень, шахт на Сході України, в Галичині – під час суцільної колективізації (у 1948 році) на побудову колгоспних ферм. Зруби (вирубки) заліснювали переважно смерекою, лише починаючи з 1960 року, крім смереки, садили ялицю, бук. У домішці були посаджені швидкоростучі породи – модрина європейська, зелена дугласія. У 1963 р. колгоспні землі, деградовані неухитки – на вододілах, зарослі біловусником, замоховілі сінокоси, пасовища заліснювали сосною і смерекою – породи, які в перші 10-15 років уже створювали лісове середовище. У період глибокої, затяжної економічної кризи на Україні (з 1990 року) лісові господарства опинились в тяжкому економічному стані –

вищі не тільки на Бойківщині, а взагалі в Україні: скорочується лісова охорона, зменшуються обсяги лісгосподарських робіт, молоді насадження залишаються без догляду, інтенсивно вирубують недороби стиглих лісів, смерекові насадження вже з 50-річного віку, обґрунтовуючи їх як всихаючі (на це дається наукове обґрунтування Інститутом екології НАН України). Часто здійснюються до експлуатації насаджень на крутих схилах (більше 25 градусів), котрі, відповідно до правил головного користування, повинні оберігатись як ґрунтозахисні і водорегулюючі об'єкти.

Як змінити на краще становище у веденні лісового господарства в цей кризовий період:

1. Головне користування (якщо таке ще можливе) проводити поступово – насіннево-лісо-січними рубками, суворо дотримуючись селекційного відбору дерев до вирубування в першому і другому прийомах, видержуючи в часі природний лісовідновлюючий процес. Об'єм заготовлі деревини в рік – не більше річного приросту по об'єму. Якщо природне відновлення відбулося однією головною породою, слід зробити доповнення однією-двома головними породами. Для цього потрібно підтримувати лісонасінневу справу і вирощування садивного матеріалу.

2. Рубками догляду – освітленням, в першу чергу охоплювати молоді насадження головних порід 20-25-річного віку, котрі опинились під наметом другорядних порід, хоча б на невеликих площах, застосовуючи економічну технологію, шляхом окільцювання другорядних порід, товщиною більше 6-8 см, на висоті 1 м від поверхні землі, й повним зрубанням тонших деревець на висоті 1 м, в тих місцях, де не має збуту деревини: де є можливість реалізувати дрова і рубанці від освітлення – зрубану деревину обліковують, складають у складометри для реалізації.

3. На державному рівні збільшити вартість ділової деревини і дров.

4. Обліковий апарат бухгалтерії скоротити до 2-3 чоловік.

5. Враховуючи комп'ютерну систему зв'язку, звітність лісгоспів прямо підпорядкувати Києву – Державному агентству лісових ресурсів України. Обласні управління лісового і мисливського господарства ліквідувати як проміжну непотрібну ланку. Обласне управління екології і податкова інспекція – достатній контроль для нормального ведення лісового господарства.

Теодор ПОРАДА, інженер лісового господарства, кандидат сільськогосподарських наук.

– годувати немовля материнським молоком до 6-місячного віку, не вводячи прикорм, воду;
– здійснювати годування в будь-який час на першу вимогу дитини;
– в 6 місяців ввести в раціон дитини прикорм, не відмовляючись від годування груддю.

Шановні матері, пам'ятайте:

материнське молоко – найкраща їжа для вашої дитини. В ньому міститься багато різних харчових речовин, ферментів, гормонів, захисних факторів. Крім того, воно дуже легко перетравлюється і повністю засвоюється організмом немовляти. Саме тому дуже важливо повністю зберігати грудне годування.

Валентина ЯВОРСЬКА, лікар-неонатолог Турківської КЦРЛ.

Вітаємо!

Колектив Турківського відділення Самбірської ОДПІ сердечно вітає з ювілеєм – Раїсу Іванівну Яворську – і бажає шановній ювілярці неба безхмарного, настрою гарного, здоров'я – без ліку і довгого-довгого щасливого віку.

Ювілей життєвий – то не просто свято, То життя зернини, зібрані в засік.

Де були турботи, радості й печалі,

Де були і смуток, і повага всіх.

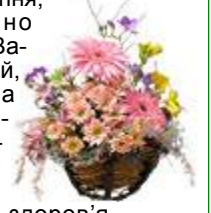
Тож нехай незгоди всі Вас обминають,

Лиш тепло і радість сходять на поріг.

Хай здоров'я й щастя Господь посилає

І душі не гасне світлий оберіг.

Дорогу матусю, бабусю – Євгенію Іванівну Чорну – з с. Верхнє Висоцьке з ювілейним днем народження, яке вона святкуватиме 27 серпня, щиро-сердечно вітають сини Василь та Андрій, дочка Людмила та онучка Солюмійка і бажають люблячій ювілярці міцного здоров'я – до століття, світлої радості в житті, родинного тепла, Божого благословення.

Люба матусю, бабусенько мила,

Спасибі велике, що Ви нас зростили.

Що Ви нас любите, завжди допомагаєте,

Молитесь за нас, добра нам бажаєте.

Щоб здоров'я було, щоб жили-не тужили,

Ви найбільшого щастя в житті заслужили.

Багата душею, метка, робота,

Живіть довго, рідна, бо Ви в нас – найкраща!

Багатий, прекрасний і вагомий життєвий ювілей завітав 22 серпня до чудової людини, мудрої, чуйної, доброї християнки, прекрасної жінки – Стефанії Володимирівни Мрочко.

З нагоди 80-річного ювілею бажаємо Вам, шановна Стефаніє Володимирівно, доброго здоров'я, незгасного життєвого оптимізму, родинного тепла, мирного неба над головою, добра, поваги, Господньої ласки на многії і благії літа.

Хай сонечко світить із ясного неба.

Бажаєм усього, чого тільки треба.

Хай обминають дім Ваш тривоги,

Цвітом і рясом проляжуть дороги.

Щоб серце зігрівало тепло,

Щоб завжди в душі панувало добро.

Щастя й наснаги, здоров'я – без ліку

І довгого, довгого щедрого віку!

З найкращими побажаннями – сім'я Вовк.

«ПІДТРИМКА ГРУДНОГО ВИГОДОВУВАННЯ: ПОРЯД З МАМОЮ»

Щорічно з 1 по 7 серпня у 170 країнах світу під егідою Всесвітнього альянсу на підтримку грудного вигодовування (WABA) проводиться тиждень грудного вигодовування. Проїшов він і на Турківщині. Його мета – захист, підтримка і популяризація грудного вигодовування. Грудне вигодовування – найвище втілення почуттів любові, прихильності, взаєморозуміння матері і дитини. Воно вважається золотим стандартом фізіологічного росту і психоемоційного розвитку немовлят.

Тому ВООЗ рекомендує:

– перше годування груддю проводити протягом години після народження;

Т е л е п р о г р а м а

ПОНЕДІЛОК, 28

УЛ:ПЕРШИЙ

06.00, 19.55 Д/с «Орегонський путівник»
06.35, 07.30, 07.40, 08.15, 10.50, 16.30, 22.55 Світ он лайн
06.40 М/с «Мандрівники в часі»
07.05 М/с «Піп відкриває світ»
08.20 М/ф «Книга джунглів»
09.05 Д/с «Супервідчуття»
09.30 Концерт симфонічного оркестру K&K Philharmoniker (Австрія). Die shonsten Opernchore 2
11.15 Т/с «Епоха честі»
13.00, 15.00, 18.30, 21.00, 01.25 Новини
13.15, 23.00 Перша шпальта
14.00 Розсекречена історія
15.20 Д/с «Бог в Америці»
16.35 Д/с «Садові скарби»
17.20 М/с «Легенда про Білосніжку»
17.45 Вікно в Америку
18.15, 01.10 Новини. Світ
18.45, 21.30, 01.50 ХХІХ Всесвітня Універсіада-2017. Щоденник
19.00, 02.05 Новини. Культура
19.20 Д/с «Мистецький пульс Америки»
20.30 Вересень
21.50 Д/ф «Іван Франко»
23.30 Чоловічий клуб

КАНАЛ 1+1

06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30 ТСН
06.45, 07.10, 08.10, 09.10 «Сніданок з 1+1»
09.30 «Чотири весілля -2»
10.50, 12.20 Х/ф «Дівчата»
13.05 Т/с «Слуга народу»
15.45 Т/с «Величне століття. Роксолана»
17.10 Т/с «Нескінченне кохання»
20.15, 21.15, 22.15 Т/с «Центральна лікарня»
23.15 «Танці з зірками»
01.15 «Ворожка «

ІНТЕР

06.00 Мультфільм
06.20, 13.30, 22.40 «Слідство вели... з Леонідом Каневським»
07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 Новини
07.10, 08.10 «Ранок з ІНТЕРОм»
09.20 Х/ф «Як же бути серцю»
12.25 Х/ф «Як же бути серцю. Продовження»
16.10 «Жди меня»
18.00, 19.00, 04.30 Ток-шоу «Стосується кожного»
20.00, 02.15, 05.15 «Подобиці»
20.40 Т/с «Східні солодоші»
00.25 Х/ф «Двоє»

ВІВТОРОК, 29

УЛ:ПЕРШИЙ

06.00 Д/с «Орегонський путівник»
06.35, 07.40, 08.15, 10.50, 16.30, 22.55 Світ онлайн
06.40 М/с «Піп відкриває світ»
07.30 Ера бізнесу
07.35 Агроера
07.41 Спорт
07.50 Від першої особи
08.20 М/ф «Книга джунглів»
09.05 Д/ф «Садові скарби»
09.30 Т/с «Гранд-готель»
11.15 Т/с «Епоха честі»
13.00, 15.00, 18.30, 21.00, 01.25 Новини
13.15, 23.00 Вересень
14.00 Розсекречена історія
15.20 Фольк-music
16.35 Д/с «Садові скарби»
17.20 М/с «Легенда про Білосніжку»

18.15, 01.10 Новини. Світ
18.45, 21.30, 01.50 ХХІХ Всесвітня Універсіада-2017. Щоденник
19.00, 02.05 Новини. Культура
19.20 Д/с «Мистецький пульс Америки»
19.55 Перший на селі
20.30 Наші гроші
21.50 Т/с «Серце океану»
23.30 Чоловічий клуб

КАНАЛ 1+1

06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30 ТСН
06.45, 07.10, 08.10, 09.10 «Сніданок з 1+1»
09.30 «Чотири весілля -2»
10.50 «Чотири весілля -6»
12.20 «Міняю жінку - 11»
13.50 Т/с «Слуга народу»
15.30 Т/с «Величне століття. Роксолана»
17.10 Т/с «Нескінченне кохання»
20.15, 21.15, 22.15 Т/с «Центральна лікарня»
23.15 Х/ф «Белль»
01.15 «Ворожка «

ІНТЕР

06.00 Мультфільм
06.20, 14.00, 22.40 «Слідство вели... з Леонідом Каневським»
07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 Новини
07.10, 08.10 «Ранок з ІНТЕРОм»
09.20 «Давай одружимося»
11.20, 12.25, 20.40 Т/с «Східні солодоші»
15.50, 16.45 «Речдок»
18.00, 19.00, 04.30 Ток-шоу «Стосується кожного»
20.00, 02.05, 05.15 «Подобиці»
00.25 Х/ф «Дідька лисого»

СЕРЕДА, 30

УЛ:ПЕРШИЙ

06.00, 19.55 Д/с «Орегонський путівник»
06.35, 07.30, 07.40, 08.15, 16.30, 22.55 Світ онлайн
06.40 М/с «Піп відкриває світ» «
09.05 Д/ф «Садові скарби»
09.30 Т/с «Гранд-готель»
11.15 Т/с «Епоха честі»
13.00, 15.00, 18.30, 21.00, 01.25 Новини
13.15, 23.00 Наші гроші
14.00 Розсекречена історія
15.20, 02.20 Д/с «Нью-Йорк»
16.35 Д/с «Садові скарби»
17.20 Хочу бути
17.40 М/с «Легенда про Білосніжку»
18.15, 01.10 Новини. Світ
18.45, 21.30, 01.50 ХХІХ Всесвітня Універсіада-2017. Щоденник
19.00, 02.05 Новини. Культура
19.20 Д/с «Мистецький пульс Америки»
20.30 Слідство. Інфо
21.50 Т/с «Серце океану»
22.45 Мегалот
23.30 Чоловічий клуб

КАНАЛ 1+1

06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30 ТСН
06.45, 07.10, 08.10, 09.10 «Сніданок з 1+1»
09.30 «Чотири весілля -2»
10.50 «Чотири весілля -6»
12.20 «Міняю жінку - 11»
13.45 Т/с «Слуга народу»
15.25 Т/с «Величне століття. Роксолана»
17.10 Т/с «Нескінченне кохання»
20.15, 21.15, 22.15 Т/с «Центральна лікарня»
23.15 Х/ф «Володар морів: на

краю світу»
01.50 «Ворожка»

ІНТЕР

06.00 Мультфільм
06.20, 14.00, 22.40 «Слідство вели... з Леонідом Каневським»
07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 Новини
07.10, 08.10 «Ранок з ІНТЕРОм»
09.20 «Давай одружимося»
11.20, 12.25, 20.40 Т/с «Східні солодоші»
15.50, 16.45 «Речдок»
18.00, 19.00, 04.30 Ток-шоу «Стосується кожного»
20.00, 02.20, 05.15 «Подобиці»
00.25 Х/ф «Загублене місто»

ЧЕТВЕР, 31

УЛ:ПЕРШИЙ

06.00, 19.55 Д/с «Орегонський путівник»
06.35, 07.30, 07.40, 08.15, 14.45, 22.55 Світ онлайн
06.40 М/с «Піп відкриває світ»
08.20 М/ф «Книга джунглів»
09.05 Д/ф «Садові скарби»
09.30 Т/с «Гранд-готель»
11.15 Т/с «Епоха честі»
13.00, 15.00, 18.30, 21.00, 01.25 Новини
13.15, 23.00 Слідство. Інфо
14.00 Розсекречена історія
15.20 Надвечір'я. Долі
16.35 Д/с «Садові скарби»
17.05 Школа Мері Поппінс
17.20 М/с «Легенда про Білосніжку»
18.15, 01.10 Новини. Світ
18.45, 21.30, 01.50 ХХІХ Всесвітня Універсіада-2017. Яскраві моменти
19.00, 02.05 Новини. Культура
19.20 Д/с «Мистецький пульс Америки»
20.30 «Схеми» з Наталією Седлецькою
21.50 Т/с «Серце океану»
23.30 Чоловічий клуб

КАНАЛ 1+1

06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30 ТСН
06.45, 07.10, 08.10, 09.10 «Сніданок з 1+1»
09.30 «Чотири весілля -2»
10.55 «Чотири весілля -6»
12.20, 13.50 «Міняю жінку - 11»
15.10 Т/с «Величне століття. Роксолана»
17.10 Т/с «Нескінченне кохання»
20.15, 21.15, 22.15 Т/с «Центральна лікарня»
23.15 Х/ф «Австралія»
02.25 Х/ф «Белль»

ІНТЕР

06.00 Мультфільм
06.20, 14.00, 22.40 «Слідство вели... з Леонідом Каневським»
07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 Новини
07.10, 08.10 «Ранок з ІНТЕРОм»
09.20 «Давай одружимося»
11.20, 12.25, 20.40 Т/с «Східні солодоші»
15.50, 16.45 «Речдок»
18.00, 19.00, 04.30 Ток-шоу «Стосується кожного»
20.00, 02.25, 05.15 «Подобиці»
00.25 Х/ф «Хочу дитину»
03.05 Док.проект «Ризиковане життя. Кава»
03.50 «Готуємо разом»

П'ЯТНИЦЯ, 1

УЛ:ПЕРШИЙ

06.00, 19.55 Д/с «Орегонський

путівник»
06.35, 07.30, 07.40, 08.15, 10.50, 14.45, 16.30 Світ онлайн
06.40 М/с «Піп відкриває світ»
08.20 М/ф «Книга джунглів»
09.05 Д/ф «Садові скарби»
09.30 Т/с «Гранд-готель»
11.15 Т/с «Епоха честі»
13.00, 15.00, 18.30, 21.00, 01.25 Новини
13.15, 23.00 «Схеми» з Наталією Седлецькою
14.00 Розсекречена історія
15.20 Д/с «Вагасі - японські смаколики»
16.35 Д/с «Садові скарби»
16.55 Хто в домі хазяїн?
17.20 М/с «Легенда про Білосніжку»
18.15, 01.10 Новини. Світ
18.45, 21.30, 01.50 ХХІХ Всесвітня Універсіада-2017. Яскраві моменти
19.00, 02.05 Новини. Культура
19.20 Д/с «Мистецький пульс Америки»
20.30 Борхес
21.50 Богатирські ігри
22.40 Д/с «Дика планета»
23.30 Д/с «Дикі тварини»
00.25 Д/с «Південна Корея сьогодні»

КАНАЛ 1+1

06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 16.45, 19.30 ТСН
06.45, 07.10, 08.10, 09.10 «Сніданок з 1+1»
09.30 «Чотири весілля -2»
10.55 «Чотири весілля -6»
12.20, 13.50 «Міняю жінку - 11»
15.10 Т/с «Величне століття. Роксолана»
17.10 Т/с «Нескінченне кохання»
20.15, 23.00 «Ліга сміху»
01.35 «Вечірній Київ»
05.25 «Ескімоска - 2: пригоди в Арктиці»

ІНТЕР

06.00 Мультфільм
06.20, 14.00 «Слідство вели... з Леонідом Каневським»
07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 Новини
07.10, 08.10 «Ранок з ІНТЕРОм»
09.20 «Давай одружимося»
11.20, 12.25, 22.00 Т/с «Східні солодоші» 12+
15.50, 16.45 «Речдок»
18.00 Ток-шоу «Стосується кожного»
20.00, 03.25 «Подобиці тижня»
00.05 Х/ф «Ключ без права передачі»

СУБОТА, 2

УЛ:ПЕРШИЙ

06.00 Д/с «Орегонський путівник»
06.35, 07.55, 08.00, 08.15, 15.55, 20.45 Світ онлайн
06.40 М/с «Піп відкриває світ»
07.30 На слуху
08.20, 01.50 Д/с «Традиційні свята Мацурі»
09.05 Д/с «Садові скарби»
09.30 М/с «Легенда про Білосніжку»
10.15 Хто в домі хазяїн?
10.40 Хочу бути
11.00 Школа Мері Поппінс
11.20 Фольк-music
12.40 Т/с «Серце океану»
16.25 Богатирські ігри
17.10 Х/ф «Червоний колір Бразилії»
21.00, 01.10 Новини
21.30 Д/с «Скарби та смертельні таємниці морів»
22.20 Книга.ua
22.45 Мегалот
23.00 Борхес
23.30 Д/с «Бог в Америці»

00.35 Д/с «Мистецький пульс Америки»

КАНАЛ 1+1

06.05, 19.30 ТСН
07.00 «Гроші»
08.00 «Сніданок. Вихідний»
10.00, 23.10 «Світське життя»
11.00 «Вгадай ящик»
12.05 Х/ф «Все одно ти будеш мій»
16.30, 21.15 «Вечірній квартал»
18.30 «Розсміши коміка 2017»
20.15 «Українські сенсації»
00.10 «Вечірній Київ»

ІНТЕР

06.10 Мультфільм
06.30, 02.40 Х/ф «Вусатий нянь»
08.00 Х/ф «Пригоди Електроніка»
12.05, 03.45 Х/ф «Доживемо до понеділка»
14.10 Х/ф «Ваша зупинка, мадам»
16.00 Х/ф «Молодята»
18.00, 20.30 Т/с «Терор любов'ю»
20.00, 02.10, 05.25 «Подобиці»
22.30 Х/ф «Курортний роман»
00.20 Х/ф «Чоловік повинен платити!»

НЕДІЛЯ, 3

УЛ:ПЕРШИЙ

06.00 Д/с «Орегонський путівник»
06.35, 07.30, 07.31, 07.45, 08.15, 22.55 Світ онлайн
06.40 М/с «Піп відкриває світ»
07.50 Смакота
08.20 Д/с «Традиційні свята Мацурі»
09.05 Д/с «Дика планета»
09.30 Д/с «Скарби та смертельні таємниці морів»
10.30 Х/ф «Марія-Антуанетта»
12.15, 01.30 Театральні сезони
12.45 Мистецькі історії
12.55 Фольк-music
14.20 Т/с «Гранд-готель»
20.30 Перша шпальта
21.00, 01.10 Новини
21.30 Д/с «Супервідчуття»
22.00 Д/с «Вагасі - японські смаколики»
23.00 Книга.ua
23.30 Богатирські ігри
00.25 Д/с «Південна Корея сьогодні»

КАНАЛ 1+1

06.50 М/ф «Маша і ведмідь»
07.00 «Українські сенсації»
08.00 «Сніданок. Вихідний»
09.00 «Лото-Забава»
09.40, 02.35 «Світ навиворіт - 3: Танзанія, Ефіопія»
10.35 Т/с «Слуга народу»
14.05, 16.50 «Ліга сміху»
19.30, 05.15 «ТСН-Тиждень»
21.00 «Танці з зірками»
23.00 Х/ф «Правдива брехня»
01.50 «Світське життя»

ІНТЕР

06.00 Мультфільм
06.30 Х/ф «Підкидьок»
08.00 «Удачний проект»
09.00 «Готуємо разом»
10.00 «Орел і Решка. Рай і пекло»
11.00 «Орел і Решка. Перезавантаження»
12.00 Х/ф «100 мільйонів євро»
14.00 Т/с «Терор любов'ю»
18.00, 20.30 Т/с «Перша спроба»
20.00, 02.05 «Подобиці»
22.20 Х/ф «Ваша зупинка, мадам»
00.15 Х/ф «Молодята»

СЕРГІЙ СІДАНИЧ НЕ ХОЧЕ БУТИ ДЕПУТАТОМ

Якщо й надалі процес складання депутатських мандатів у Турківській міській раді не припиниться, то невдовзі рада може й не мати кворуму. Вслід за Надією Вовчанською заяву про відмову від депутатства написав Сергій Сіданич. Зробивши такий жест, Сергій Ярославович побажав своїм колегам плідної праці в розбудові нашого міста.

Наш кор.

СМЕРТЕЛЬНЕ ДТП БІЛЯ ЯВОРОВА

Днями на трасі Львів-Ужгород знову трапилася дорожньо-транспортна пригода. Під колесами автомобіля «Мерседес-Бенц» загинув 74-річний житель нашого району. Очевидці кажуть, що дідусь переганяв

корови через дорогу й не зогледівся, як на нього налетіла автівка.

По даному факту поліція відкрила кримінальне провадження. Ведеться слідство.

Наш кор.

ПЕРЕВІЗНИКИ СТУРБОВАНІ

Днями на адресу голови Турківської РДА Олександра Лабецького надійшов лист від директора ПП «Тур-Авто» Романа Думича з проханням вжити заходів для ремонту дороги в с. Присліп. Зокрема в листі написано, що «за два дні автобус, що курсує через село, порізав на камінні три шини, вартість яких близько 3000 гривень». Якщо й надалі ситуація тут не зміниться, то перевізник може просто призупинити цей маршрут.

Наш кор.

На роботу в охорону потрібні чоловіки та жінки (вахтовий метод).
Тел.: 0976064072, 0676874185.

Потрібні на роботу продавці (продаж ювелірної біжутерії).
Тел.: 0993461949.

Винайму квартиру.
Шукаємо одно-двокімнатну квартиру в м. Турка, у хорошому стані. Для проживання однієї-двох осіб – під час довготривалих відряджень. Від себе гарантуємо своєчасну оплату та ідеальний порядок. **Тел.: 0666160294.**

В м. Городок продаються земельна ділянка + фундамент (високий).
Суттєва знижка ціни: 5000 у.о. – за ділянку і 2500 у.о. – за фундамент.
Довідки за тел.: 0688331379.

Шукаємо працівників на виробництво, що знаходиться в с. Шум'яч. Потрібні працівники на посаду «оператори лінії». Фірма займається виготовленням дерев'яних гранул. Гарантуємо хорошу зарплату та офіційне працевлаштування.
Тел.: 0666160294.

Купимо або візьмемо в оренду приміщення під магазин.
На роботу потрібен регіональний менеджер. **З/п – 7000 грн. Тел.: 0960307203.**

Цегла (повноцінна) від виробника.
Високої якості, марки 100-125. Можлива доставка.
Ціна – договірна. Тел.: 0689613424.

Запрошуємо на роботу водіїв - далекобійників.
Вимоги: чоловік, від 30– 50 років. Наявність посвідчення водія категорії С, Е. Досвід роботи – від 5 років.: Наявність шенгену і «чіпу» буде перевагою.
Умови роботи: Повна зайнятість. **Пріоритетні напрямки роботи:** Польща, Румунія, Болгарія, Словенія, Угорщина, Білорусь.
Авто – MAN (Євро 4 і Євро 5) з причепами Мегі і РЕФ. Оплата – вчасна і висока. Контакти: 0504303356 (Віктор).

ПП БТФ «Чертур» пропонує:
Найдешевші ціни в районі на металопластикові вікна та металопрофіль, а також:
цеглу звичайну, силікатну, вогнетривку, клинкерну, цемент, вапно, шифер, плоский шифер, блоки з мармурової крошки, газоблоки, плити ДВП, гіпсокартон, металопркат різний, арматура, кахель, сітка для огорожі, мінвата, пінопласт, пиломатеріали, **селітру та нітрофоску.**
Виготовляємо металеві огороження на цвинтар, дашки, навіси, ворота. Надаємо послуги а/м КАМАЗ, ГАЗ-53, автокран.
Виконуємо всі види ремонтно-будівельних робіт.
Потрібні на роботу **вантажники.**
Телефони: 067-148-18-31; 099-632-57-98; 3-13-77.

АЛКОГОЛІЗМ ІЗ ДИТЯЧИМ ОБЛИЧЧЯМ

Алкоголізм – це хвороба розуму, душі і тіла водночас. Проблема алкоголізму на сьогодні у нашій державі – це замкнене коло. Думаю, що для людей просто необхідно створити кращі умови життя, тоді проблема вживання алкоголю відпаде у великої кількості громадян, чимало з яких вживають його саме від безвиході.

Наша біда в тому, що алкоголізм в Україні молодшає з кожним роком. Сьогодні він уже з дитячим обличчям. Як можна надіятися на те, що з підлітка, який причастився до чарки, виросте нормальна людина. А це ж майбутній будівник нашої держави!

За даними ВООЗ, майже 40% наших дітей, старших 13 років, уживають алкоголь та схильні до цього. Лікарі-наркологи більш оптимістичні. Вони стверджують, що лише 1% дітей, віком 12-13 років, та майже 5% підлітків 16-18 років регулярно вживають спиртні напої. Проте, як бачимо, проблема є.

Серед головних причин, чому в дітей з'являються погані звички, виділяють, по-перше, наслідкування дітьми дорослих. Майже 30% хлопчиків і дівчаток живуть у сім'ях, де хоча б один з батьків регулярно зловживає спиртним. Куріння ж дорослі взагалі не вважають за проблему.

По-друге, це так звана лжесоціалізація – коли діти відчують себе дорослішими, сміливішими, впливовішими саме в стані алкогольного або наркотичного сп'яніння чи з цигаркою в руці. Таким чином вони намагаються забути якісь проблеми

або віднайти сміливість на певний вчинок (дати відсіч задираці, познайомитися з дівчиною тощо).

По-третє, – і проблема ця найактуальніша, – це доступність для неповнолітніх алкоголю, тютюну, і навіть наркотиків. Нині в країні 190 тисяч підприємців торгують цигарками, пивом та іншими слабоалкогольними напоями. Кожен з них має мінімум п'ять точок реалізації. А отже, на вісім дітей припадає принаймні один кіоск.

За даними Турківської КЦРЛ, в нашому районі протягом 8 місяців 2017р. в стані гострого алкогольного отруєння в лікарню потрапило 5 неповнолітніх дітей.

Чому батьки не займаються вихованням своїх дітей? Що вони говорять дитині, яка повернулася додому з запахом спиртного, відверто п'яний? Тим більше, що відповідальність за це понесуть не самі винні, а батьки.

Якщо неповнолітньому не виповнилось 16 років, то за розпивання ним спиртних напоїв у громадських місцях і появу в громадських місцях у п'яному вигляді, правоохоронцями складається протокол на його батьків за ст. 184 Кодексу України про адміністративні правопорушення «Невиконання батьками або особами, що їх замінюють, обов'язків щодо виховання дітей». Після чого батьків підлітка - правопорушника чекає суд, який розглядає такі протоколи і, відповідно, виносить рішення про покарання.

Якщо ж дитині від 16 до 18 років, то за розпивання спиртних напоїв на вулиці, стадіоні, у сквері, парку, усіх видах громадського транспорту і за появу в нетверезому стані в громадських місцях, правоохоронцями

складається протокол на неповнолітнього за ст.178 КУпАП «Розпивання спиртних напоїв у громадських місцях і поява в громадських місцях у п'яному вигляді». Таке правопорушення тягне за собою попередження або накладення штрафу – від одного до п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Не менш небезпечними є факти втягнення неповнолітніх у розпиття спиртних напоїв. У таких випадках складається протокол за ст.180 «Доведення неповнолітнього до стану сп'яніння». До відповідальності можуть притягнути батьків, осіб, що їх замінюють, чи інших громадян, наприклад, їх друзів.

Стосовно торгових закладів, де зафіксовано факти реалізації алкогольних напоїв чи тютюнових виробів особам, які не досягли 18 років, правоохоронцями складаються протоколи за ст.156 ч.2 «Порушення правил торгівлі алкогольними напоями і тютюновими виробами» безпосередньо на продавця, який, добре знаючи про заборону продавати таку продукцію неповнолітнім, своїми діями порушує закон. А фіскальні (податкові) органи притягують власників торговельних закладів за порушення чинного законодавства України: до власників застосовується покарання у вигляді штрафу 6800 гривень, або ж позбавлення ліцензії на здійснення торгівлі алкогольними напоями чи тютюновими виробами.

Тож, батьки, будьте уважними до своїх дітей. Пам'ятайте, що з будь-якої ситуації можна і необхідно шукати вихід, адже не існує нічого неможливого. Не втрачайте час. Не відкладайте на завтра те, що можна зробити сьогодні. Бережіть своє здоров'я та здоров'я своїх дітей. Життя прекрасне.

Турківський районний центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

В центрі міста, навпроти старого готелю, продається двохрівнева квартира – 76 кв. м. Є газ, індивідуальна вода, діючий камін, кондиціонер, каналізація, бойлер, душова кімната, гардеробна, великі дві кімнати, два підсобні приміщення, балкон, сухі і теплі кімнати, пластикові вікна, з повним ремонтом, можна з меблями.
Ціна – 28 тис. дол. Тел.: 0502058213; 0968285949. Світлана.

Робота в Польщі

Набираю чоловіків на будову. Можливо і без стажу роботи. Робота для жінок, сімейних пар. Вакансії на заводи, готелі. Роблю візи.
Тел.: 09883356134. Віталій.

Запрошуємо у магазин «Бейбі-шоп», що знаходиться по вул. Міцкевича, 16 Б, м. Турка (біля вокзалу). Хороший вишуканий товар українського виробника без синтетики для дітей від народження і до 16 р. – одяг та взуття.

Продається автомобіль ВАЗ-21011 в смт. Бориня, 1979 р.в., білий.
Ціна – 11000 грн. Тел.: 0507708219 – Сергій.

Центр візової підтримки «Захід Віза» пропонує:
– польська робоча віза, за ціною 2000 грн.;
– воєводська віза (річна) – 370 дол.;
– чеська сезонна віза (90 днів) – 350 дол.;
– страхування (Польща – 30000, Чехія – 60000);
– заповнення анкет;
– безкоштовні вакансії в Польщі.
Адреса: м. Турка, майдан Шевченка, 32 (навпроти кінотеатру). **Тел.: 0965501604, 0991317345.**

Продається: у м. Турка, по вул. Б. Хмельницького (недалеко від залізничного вокзалу) недорого дерев'яний будинок – газифікований. Телефон, гараж, сарай. Площа земельної ділянки – 6 арів.
Ціна – договірна. Звертатися за тел.: 0997331286; 0662185634.

СПІВЧУВАЄМО

Колектив ДЛГП «Галсільліс» висловлює щире співчуття ліснику Лімнянського лісництва Михайлові Михайловичу **Вовчанському** з приводу тяжкої втрати – **смерті батька.**

Педагогічний та учнівський колективи Нижньоаблунського НВК висловлюють щире співчуття вчителю фізкультури Володимирі Васильовичу **Гунзі** та його родині з приводу великого горя – **передчасної смерті сина, чоловіка, батька – Василя, воїна АТО.** Світлий добрий спомин про звияжного захисника України назавжди залишиться в наших серцях та спогадах його друзів і односельців.

**Вогонь життя неждано згас,
Печаль і смуток серце раять.
Низький уклін Тобі від нас
І вічна світла пам'ять...**

Педагогічний колектив Шум'яцької ЗОШ І-ІІ ст. висловлює щире співчуття вчителю фізкультури Ярославу Васильовичу **Макарку** та вчителю іноземної мови Оксані Мирославні **Шпуганич** з приводу тяжкої втрати – **смерті батька і дідуся.**

«БОЙКІВЩИНА»

Реєстраційне свідоцтво ЛВ №134 видано 28 березня 1994 року.
Часопис виходить раз на тиждень.

Тираж **2498** Індекс **68486**

Редактор Василь ВАСИЛЬКІВ.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

82500, м.Турка, вул. Міцкевича, 14

НАШІ ТЕЛЕФОНИ:

редактора – 3-12-45,
бухгалтерії – 3-21-27,
видавничого відділу – 3-25-22.

Висловлені авторами думки можуть не співпадати з позицією редакції. За точність викладення фактів відповідає автор (рекламодавець).

E-MAIL: boykivshchina@ukr.net

Часопис набрано та зверстано у видавничому відділі редакції «Бойківщини». Віддруковано у ТзОВ «Видавничий дім «Молода Галичина». Адреса: м. Львів, вул. Стрийська, 48.

Комп'ютерна верстка – Іванна ГРИЦА.

Відповідальна за випуск – Ольга ТАРАСЕНКО.

R – матеріали рекламного характеру.